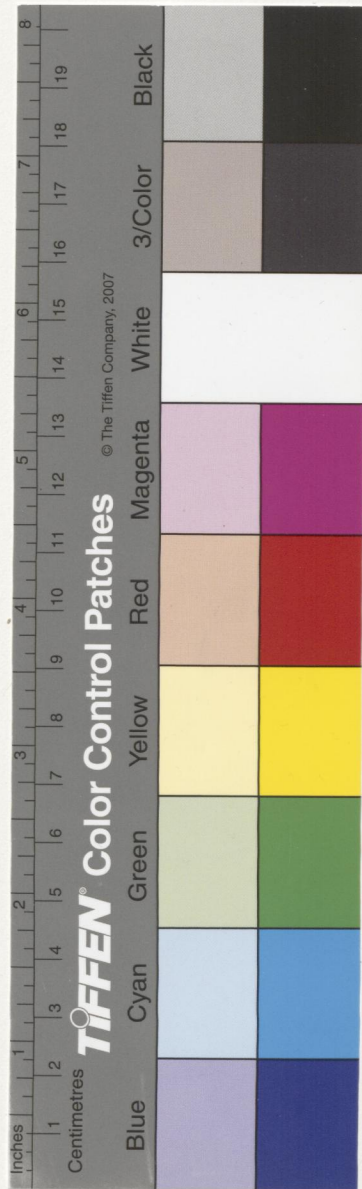

Borgu d. 30 maj 1874.

Gode Herr Bektas!

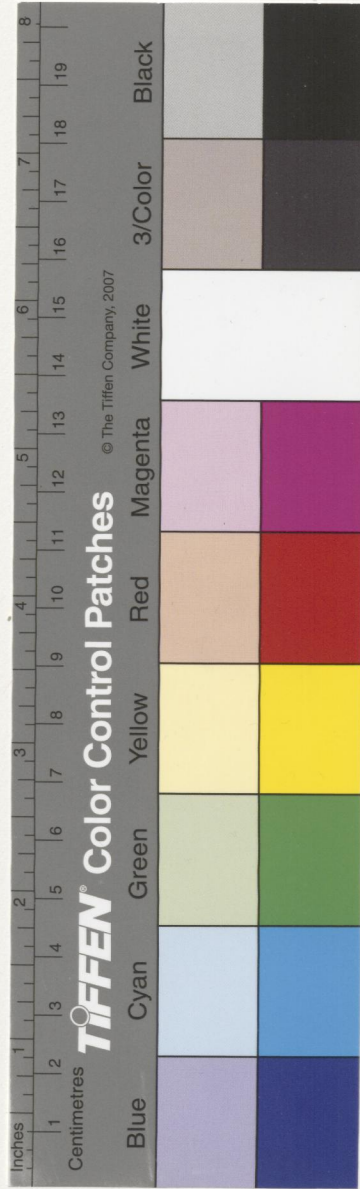
med höflig tackjemhet har jag haft något emottaga
tillkomne bref af Herr Bektas, anförde mig böia
bepåra mig svar på det förre, som egentligen var
ett afstämme i affären af den sak som af Herr
Bektas godhet för Prunelberg utträttad, men
da det förre väntade brefvet antände, hvilket
icke mera hade med affären att göra, så erode
jag icke annat skicket och afsläppte min tackjämt
på det förre, men nådige utspjälade i anseende till
att minne ägnade mig något mindre åter en tid.

Tegrens oftrande i hvidt häftet om Prunelberg
var, synes det framkalladt af att till honom icke
rättats om huru Bektas i Douglas, nej morgentid, hade
utträtt sig om honom. Jag tänker att när Teg-
rens som afsluter med bildmakt och rikhet på sig
da de icke just uppköpte hvad som för stunden var
i fråga, höljden anför Prunelberg fäthj och fäntaför.
Men hvad man här tänka om hans beständig upp-

regade förskräningar om egna ucker spralhet angår,
så kan jag inte förstå hvad han dermed menar, åtminstone
sådan tid då redan hela Sverige ynkade af hans besvär.
Är det möjligt att Wenckers ens något så när drägligt,
om man ej själv är räddad af sitt ämne, och huru långt
man än må följa sitt ucker på under den första intressen,
sioner, synes mig dock att när ens hand med hans förel.
i intännes i en kaver af besvär, så skulle man dock
alltid äga sig beaktat för sin under barn, utgård man
vanligen kallar det för det bekänniga barnet, att de
omfatta det med kärlek och tid på ett förjunt. Kanne
måhända dock att detta fört hos honom att en
sina moduktions präga, ifall det är rent af ucker
fört att tala, var nämligen yngre yttling af hans
vidan utvecklade sjukdom. Eller var det hos honom nå-
got liknande hvad jag tyckt mig finna hos Götke i bländ,
att han fört mig till bakom sina personliga lidelse,
maneritt på honom och draga på sina händer, kände för sig
själf att att skadans på honom intressen sig för hans
dunkor? Ett Feyers brev intressat mig så att jag ej ena,
skrefat dem nästan alla, måste jag tillägga, det är den

närta enda bok jag sedan minnarens skralhet
utbröt, ändå varit. I förord af sitt innehålls form har
denna bok ett tätt sammanhängande, utan att jag ser
af flera skal intressat mig mycket, utan att jag ser utti-
gen i allmänhet har till hans Dyktare
med Augustin, eller nästan. Har jag sedan användam,
flätt i en art mer yttling, men dock aldrig fullt
af boken correspondens. Det borde väl vara något sedan
jag fört haft bnf, men ändå kommer ut troligen sig
äter nämligen att ämne på mättiga något föddat.
Har liksom med sina de dötter på sitt lilla hemman,
Epita i Oriskala, der en och annan af minnarens
buktat kunnat och varit kunnat om i hufvud ut. Dötter-
na hafva brukat sig trimmar i språk och musik. Tann-
meser, och så tykas de kunnat emottagit ena af liden
titelid och under visning (nämligen yngre) Epita torde väl
inte enbart förstå till ett kunnat, då kunnat och är
af jakter kunnat, således mig kunnat, och af en
hon fick förstå att i sin man är atal på, och på den
vårda honom ämt. Intressat och varm för litteratur
och i äfviat att ucker i hufvud, kunnat hon vara gamm
kunnat, men hade åtminstone på mig hörd af henne,

mycket lidit af rhumatism och härvidtack kom
kast sin dryga del af sig uti vederbörlig
särn med en och hvar, och kammes tyngst när
aldernomen, då simmet vidan af sig sjelf är med ständigt
af hvar sig jager jag intet nödhalt, men väl af de tre
döttrarna Den allra älskade gifvande skönhet, hvar
de ej äro qvatan att dock tyckes vara fulla häller.
af värde joner vänta vi snart hem hvar en, den äldste,
med hvar och fast barn, till för vår behöfvande för att för och
hvar vilka Hika, men hvar man, var för hvar som de
läkar är på hunden att han blott på timmes närgång jag kan
vara ett värt. Lorenzo, the lakare, Kristianstad lakare och
när någon dag lufkas af, till Robert, ingenioren, nu i London,
som sedan åter enar till utlandet. Skom arten Walter, vid hvar
genom, med hvar och vår yngste för Fredrik, som står hot för
hvar hvar ande. Spridda krigen världen är på våra hvar.
Om den Robert är och dagbladet korrespondent, till hvar sig
har sig ut från Spanien, är för Frankrike, Wien, Englands,
när redaktörerna hvar en - Runeberg sig är fortfarande
de till på sig redare. Han på den hvar hvar hvar. De hvar
mått jag nu tänka på att hvar mitt långa dag, och
till hvar mig nu därför med gamla hvar hvar och
hvar hvar Runeberg

